

Szerelme: a klub

Számomra szinte csodálat tárgya. Tíz év egy klub élén, ilyen nincs több. *Marik István*, a szegedi KISZÖV-klub vezetője azonban a maga csendes módján meséli az elmúlt éveket. Beszélgetésünk legfőbb apropója, hogy a megyei klubtanács Kiváló Ifjúsági Klubvezető címmel jutalmazta 1981. évi munkáját.

– *Váratlanul ért a kitüntetés?*

– Valóban nem számítottam rá, de bizonyára beszámították a MINERVA Színpad vezetését, a klubos tanfolyamokon való közreműködésemet, meg hát az elmúlt éveket.

– *Pista, mikor volt az a pillanat, amikor talákoztál a klubmozgalommal?*

– Békéscsabán jártam középiskolába, amikor Máté Lajos vezetésével a csabai színház tagjaiból megalakult a stúdiószínpad, amely kisebb művelődési házakban lépett fel. A megyei művelődési központban próbáltak, és mi is odajártunk harmadikos-negyedikes középiskolásokként. Ott jött létre – tulajdonképpen a klubmozgalommal egy időben – egy ifjúsági klub. Az ős-klubok egyike volt ez, játszottunk, zenei esteket szerveztünk, vitatkoztunk; tettük mindazt; amihez kedvünk volt.

– *Mikor is történt mindez?*

– 1961-62 voltak ezek a szép évek. Azt hiszem, meghatározók voltak az életemben.

– *1962-ben érettségiztél. Hogyan tovább?*

– Kis kitérőként elmentem egy évre újságíró-gyakornoknak, de ez nem jött össze, így nyomdász lettem. 1964-ben azonban már a Szegedi Nyomdában találtam magam.

– *Úgy tudom, innen már töretlen út vezetett tovább a mozgalomban...*

– Igen, mert itt ismét sikerült összehozni egy ifjúsági klubot, ahol 1967-ig dolgoztam.

– *Mi történt 1967-ben?*

– Feleségemmel – merthogy közben megnősültem – Deszkre költöztünk. Olyan szerencsés dolog történt, hogy valamilyen oknál fogva együtt maradt egy végzett nyolcadikos társaság. Nem mentek el a faluból, szinte kész közösség voltak, akiket vétek lett volna elkerülnöm.

– *Tehát egyszerű dolgod volt...*

– No, nem egészen. A művelődési ház akkori igazgatója ellenezte az egész klubosdit. Végül a községi vb-titkár és a párttitkár segítségével tudtuk megcsinálni. Jó csapat volt, teljesen társadalmi munkában alakítottunk ki magunknak helyiséget.

– *Két-három év után azonban rátaláltál "végső" nagy szerelmedre...*

– 1969-ben nyílt meg a KISZÖV-Klub. Még abban az évben egymásra találtunk, miután a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán elvégeztem egy klubvezetői speciálkollégiumot. Ám akkor még csak társadalmi munkában vezettem az ifjúsági klubot, mert az egész klubnak volt függetlenített vezetője.

– *1971 óta már Te vagy a klub függetlenített vezetője. Milyen volt az indulásod?*

– Így visszanezve, a legszebb években vettem át a klubot. Igazi közösség alakult ki, amelynek szinte csak a technikai feltételeket kellett biztosítani. Teljes volt az öntevékenység, egymás után jöttek a jobbnál jobb ötletek. Ezekben az években indult be a dzsesszklub, a filmklub, a táncház. Szinte kikövetelték maguknak ezek a gyerekek a klubot. Ez volt a KISZÖV-klub hőskora.

– *Meddig tartott mindez?*

– Sajnos, ez az ős-generáció 1975-76-ban lassan kikopott a klubból. Katonáság, házasság és az ezeket követő egzisztenciális problémák más irányba kényszerítették őket. Bár néha még így is le-lejöttek beszélgetni... Ezután egy-két évig jobbára műsorszolgáltatás volt a klubban.

– *Néhány éve a MINERVA Színpadot is vezeted-rendezed. Úgy érzem, számodra ez egyfajta pótcselekvés is, amely szükségszerűen jelentkezett a klub(mozgalom) visszaesését követően.*

– Az az igazság, hogy valóban maradt még energiám a rendezésre, hiszen a hőskor közösségi élete sokkal többet követelt tőlem, mint a műsorszolgáltatás. Persze kíváncsi voltam a magam képességeire is.

– *Milyen megbecsülést élvez egy főállású klubvezető?*

– Nem panaszkodhatom. 1978-ban Kiváló Ifjúsági Klubvezető lettem, 1979-ben a Könnyűipar Kiváló Dolgozója kitüntetést kaptam. Az más kérdés, hogy a klubban viszont nem sokat látom kenyéradó gazdáimat. Úgy gondolják, itt vagyok én s ezzel a dolog részükről rendben.

– *Ennyi év alatt soha nem érezted, hogy valamit rutinból oldottál meg?*

– Nem. Úgy érzem, még tudok magamban újítani annyit, hogy meg óvjon a rutinmunkától.

– *Mennyit dolgozol?*

– Hát nem heti 42 órát. Az évad alatt szinte reggeltől estig. Csak nyáron van egy kis lazítás.

– *Mit szól mindehhez a család?*

– Szerencsére ehhez szoktak hozzá. Feleségem most is sokat segít. Tulajdonképpen szinte végig együtt tevékenykedtünk a klubmozgalomban. Hetedikes fiam és ötödikes lányom pedig ebben nőtt fel.

– *Húsz éve élsz a mozgalomban. Ez már tiéd, sikereivel, kudarcaival együtt. Mi van még előtted?*

– Egyelőre csak két-három évre nézek előre. Be kell fejeznem földrajz-népművelés szakon tanulmányaimat és 1984-ben lesz a klub 15 éves. Utána pedig... majd meglátjuk.

– *Sok sikert – a jövőben is!*